hemzemin

20 ARALIK 2013 ★ SAYI 12 ★ 22 ARALIK'TA KADIKÖY'E!

isyanla, düşle, aşkla, cesaretle yürüyoruz...

Gezi direnişi müşterek alanlarımızın gasp edilmesine karşı yüksek sesle "reddediyoruz" dediğimiz güçlü bir isyandı.

Gezi direnişiyle hepimiz emeğimiz ve bedenlerimizin kâr konusu yapılmasına; ortak alanlarımızın çitlenerek kamuya kapatılmasına, özelleştirilmesine karşı direnen birer "iştirakçi" olduk.

"İştirakçiler" olarak ortak kaynakların herkese açık olması için; devlet otoritesinin tasallutu altındaki kamu mülkiyetini müşterek olana dönüştürmek için; ortak zenginliği demokratik özyönetim yoluyla idare etme, geliştirme ve sürdürme mekanizmaları yaratmak için direniyor; müşterek zenginliklerimizin açık ve eşitlikçi paylaşımına dayalı demokratik bir toplumu hedefleyerek mücadele ediyoruz.

Gezi Parkını sermayeye teslim etmemek için direndik ve kazandık. Şimdi İstanbul için yürüyoruz.

Emekçi semtlerinin emlak şirketlerine, TOKİ'cilere devredilmesine; ormanların "çılgın projelerle" yokedilmesine ve lüks konut sitelerine dönüştürülmesine, kırların ve kentlerin sermayeye peşkeş çekilmesine karşı yürüyoruz.

Afet Yasası'na, 2-B Yasası'na, tarihi, arkeolojik sit alanlarının, kültürel değerlerin geri dönülmez şekilde talan edilmesine, okulların, hastanelerin, sinemaların, tersanelerin, garların otel ve AVM yapılmak için satılmasına, kamusal alanların, parkların, meydanların özelleştirilmesine, sahillerin doldurularak yağmalanmasına, yağmacılara fon oluşturmak için kıdem tazminatlarımıza el koyulmasına "hayır" demek için yürüyoruz.

İsyanla, düşle, aşkla, cesaretle yürüyoruz...

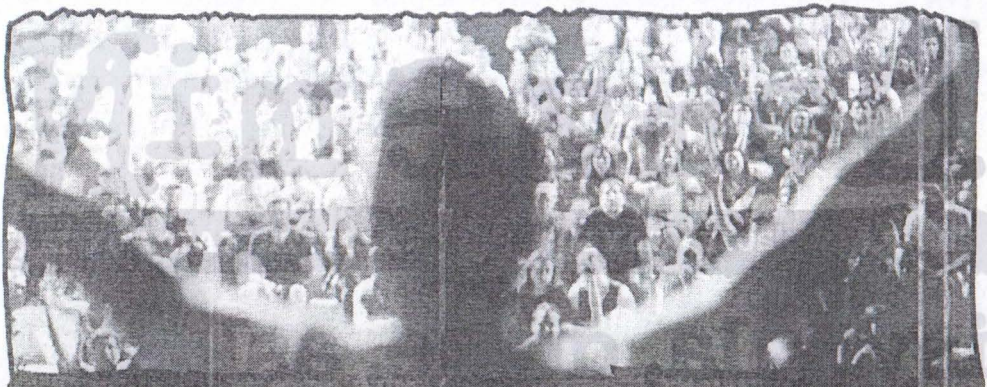
Ethem'le, Ali'yle, Ahmet'le, Ferit'le, Mehmet'le, Abdocan'la, Medeni'yle birlikte yürüyoruz.

Doğayla barışık; yaşam alanlarımız ve geleceğimiz hakkında söz ve karar sahibi olduğumuz demokratik bir kentte eşit biçimde yaşama talebimizi haykırmak için yürüyoruz.

22 Aralık saat 12:00'de Kadıköy'de "İstanbul Bizim!" demek için buluşuyoruz.

YOLUMUZ UZUN.
BİRLİKTE YÜRÜYORUZ!

MÜŞTEREKLER

FORUMLAR NE İSTİYOR?

Mahalleme dokunma!

Kent Mitingi yaklaşırken, park forumları altıncı ayını dolduruyor. Bu süreçte, kazanım kadar tıkanmalara da tanık olduk: Don Kişot Evi'ni kuran Yeldeğirmeni Dayanışması, bostanı kurtaran Kuzguncuk Forumu yeni müşterekler yarattı. Yerele sağlam basamayan kimi forumlarsa bölündü veya dağıldı. Semtlere kök salma becerisi, forumların akıbetini belirleyen önemli faktörlerden biri olacak gibi görünüyor.. Bu sebeple 22 Aralık, mahalli gündemler etrafında seferberlik yaratma açısından önemli bir fırsat -özellikle de seçim sath-ı mailinde.

Bostan çayır, iskele okul

Forumlar mitinge ortak değerlerine sahip çıkmak için katılıyor: Şişli Merkez Forumu ve Tatavla Dayanışması, Şişli Endüstri Meslek Lisesi'ni yıkıp AVM/gökdelen yapma planına karşı yürüyor. Beyoğlu Forumu "Cihangir Parkı'nı otoparklaştıran, ağaçları söken zihniyete karşı" Kadıköy'de. K.M.Paşa Dayanışması, Samatya ve Yedikule bostanlarındaki rant taaruzuna 'Dur!' diyor.

Kadıköy forumlan "Ne AVM, ne otopark; Kuşdili Çayırı yeşil alan olacak!" diye haykıracak alanda. Abbasağa Forumu Beşiktaş İskelesi'nin Shangri-La Otel'e satışına karşı "İskele bizim İstanbul bizim" pankartı açacak. Acıbadem Dayanışması, iki okulun imam-hatipleşmesine karşı sokakta; sıra Validebağ Korusu'nda, diyorlar.

Yaşam alanlarımız için!

Bostanı özel okul inşaatından kurtaran Kuzguncuklular, hepimize ilham veriyor. Ayrıca Doğancılar ve İcadiye gibi diğer Üsküdar forumlarıyla beraber, semt meydanının -Taksim misali- betonlaşmasına karşı kampanya hazırlığındalar. Kartal Dayanışma, Şehir Üniversitesi'ne satılan "Cevizli-Tekel alanı ortak yaşam alanımızdır, dokundurmayız," diyor.

Kuzey Ormanları Savunması'nın itici güçlerinden Büyükdere ve Zekeriyaköy forumları, "Kentin akciğerlerine dokunma" diyecek 22 Aralık'ta. Gaziosmanpaşa Dayanışma, Afet Yasası kapsamında İhlas'ın başlatacağı rantsal dönüşüme vurgu yapacak. Haydarpaşa Dayanışması, "Gar asla yalnız kalmayacak!", Haliç Dayanışması "İstanbul Haliç'siz, Haliç tersanesiz" olamaz diyecek.

Forumlarımızın geleceği, taleplerimizin yerelde ne kadar tuttuğuna bağlı olacak...

ÖRGÜTLENME AĞI VE BİÇİMİ OLARAK YEREL YÖNETİM TARTIŞMALARI

Temsili demokrasinin ve liberalizmin can çekiştiği bir dönemden geçiyoruz. Gezi olmasaydı birçok kesim bu halin aşılmasına dair daha kısıtlı bir ufka sahip olacaktı. Bir boş gösteren olan "demokrasi" kavramının içini kendi eylemlerimizle doldurmanın, güncel tabiriyle sermayenin kamusal alanlara, gündelik hayata ve toplumsal zihnimize yönelttiği taarruzun "müşterekler" vasıtasıyla aşılmasının imkanını Gezi'de gördük.

Gezi parkı mücadelesi, mevcut parlamenter sistemin taşıyamayacağı kadar özgürlükçü ve eşitlikçi yeni bir demokratik çoğulculuk modelinin, yeni bir siyaset biçimi ve örgütlenme arayışının filizlenmesine vesile oldu.

İMECE Toplumun Şehircilik Hareketi olarak tartışma toplantılarına başladığımız yerel yönetim raporumuzda, içerisinde bulunduğumuz seçim atmosferinin, Gezi'de ortaya çıkan bu büyük değişimi yok etmesine, sandık siyasetine indirgenmiş bir demokrasi anlayışına geriletmesine izin vermeden, açtığımız alanlarda kendi kendimizi nasıl yönetebiliriz sorusunu sormak istiyoruz.

Yönetimi kişilerin yönetilmesindense, sosyal, ekonomik ve fiziksel/mekansal gereksinimlerin (yerel nitelikli kamu hizmetlerinin) karşılanmasının yönetilmesi biçiminde tarif ediyoruz. Yerel yönetim derken tek bir kamu kurumundan ziyade, bir örgütlenme ağı ve biçimi olarak yerel yönetim kavramını kullanıyoruz. Yerel yönetim mekanizmasında belediye, muhtarlık gibi kurumların yanı sıra sendikalar, kooperatifler, siyasal örgütler, meslek örgütleri, hareketler ve öz örgütlenme yapıları da yer almalıdır. Kapitalist üretim ilişkilerini yeniden üreten; yöneten – yönetilen, hizmet üreten – hizmet alan, üreten – tüketen vb. ilişki biçimleri ve yapılarını reddediyoruz. Özyönetim pratikleriyle beslenen bir yerel yönetim anlayışını var etmenin yollarını arıyoruz.

Artık elimizde daha önce sahip olmadığımız bir dizi örgütlenme formu var. Mahalle forumları, işgal evleri, işgal fabrikaları ortaya çıkıyor. Yerel yönetim rapor çalışmamıza bu tür pratikleri kurumsal yapılarla birlikte nasıl düşünebiliriz sorusunu sorarak başladık. Kendi alanında iyi çalışan sol toplumsal örgütlerin bir araya gelerek oluşturabilecekleri bir programın nüvelerini tartışmaya açıyoruz. Toplumsal cinsiyet duyarlı bir yerel yönetim anlayışını hayata geçirmek için hareketler ve öz örgütlenme yapılarının birlikte çalışma potansiyellerini araştırarak devam ediyoruz. Katılmak ve katkı koymak isteyen tüm yapı ve bireylerle; bütçe yönetimi, kentsel hizmetler, barınma, ekoloji, üretim, turizm gibi başlıklarda yapacağımız tartışma toplantılarında bir araya geleceğiz.
Başka bir hayatı bugünden kurmak için....

İMECE Toplumun Şehircilik Hareketi
www.toplumunsehircilikhareketi.org

İMECE
TOPLUMUNŞEHİRCİLİKHAREKETİ

"Sorduğum hiçbir soruyu geri almıyorum ey sokak"

Bir köşesinde ormanları talan eden, diğer köşesinde dizin dizin gökdelenlere temel açan buldozerler şehrin mekansal parçalanmasına ikitidarın çehrelerini vura vura devam ediyor; neoliberal politikalarla dokunan her bir köşeyi kutsal aile vecizeleriyle de donatmayı ihmal etmiyor.

Kamusal alanı ataerkil kurguya uygun döşeyenler; kadını aile evlerinin içine, cinselliğin diyalektik örgüsü dışında yaşayanları gettolara tıkıyor. Sokaklar, parklar, meydanlar, mahalleler; cinsiyetten azade boş sahneler değiller; bedenimizden yola çıkıp hayatımıza biçilen rollerin yerli yerine oturtulduğu, toplumsal şekillenmelerin yansımalarını acilen bulduğu alanlar. Kentin mekansal organizasyonu, ekonomik düzleme çanak tutup kamusal olanı özel olandan çekip ayırmaya çalıştı; erkeği üretim, kadını ise yeniden üretim alanına çekerek kutuplaştırdı; kadın emeğini güvencesiz ve esnek kılarken, LGBTIA(…)Q bedenleri yok saymaya/etmeye devam etti. Nefret cinayetlerini, cinsel şiddeti olağan -hatta reva- gören 'adalet', sokakları ve sokaklarda geçen yaşam anlarını karanlığa gömmekte ısrarcı oldu.

Oysa kent, iktidarın hüküm sürüp -kendince- meşruiyetinin simgelerini dört yana saçtığı kadar; özgürlüklerin göz kırptığı, patlak verdiği, şimşekler çaktığı çelişkilerle dolu bir düziem. Makbul gösterilen toplumsal ilişkilenmelerin dışında kalan her bir özneye geri adım emirleri yağmaya devam ederken; tüm bu ötekileştirmelere, yalnızlaştırmalara, yok etmelere karşın dört bir yanı dayanışma ağlarımızla, sloganlarımızla, varlığımızla kuşattık. Eril olanın işgaline, bunun dışında kalan her tür varoluş halinin dışarılanmasına karşı; kadının, LGBTI'nin kamusal alandaki varlığı, kente dair sözü bir meydan okuma, bir geri isteme; isyanı, haykırışı, ayak bastığı sokağa kodlanmış toplumsal ilişkilerin dilbilgisine bir sarsıntı, mekanın sözdizimine bir çalkantı ve yerle bir ediş oldu!

Hayatı mutfak mahkumiyetiyle geçenler, gettolara tıkılanlar, devletin eril tahakkümüne ve şiddetine sessiz kalmayanlar sokak vasıtasıyla yan yana geliyor, birbirlerine dokunuyor, öğreniyor ve yeni direnişlerin tohumlarını ekiyorlar. Duymuyor musun, sana sesleniyorlar:

"KAPIYI KİLİDİ KIR GEL, ÖZGÜRLÜK SOKAKTA!"

Ahmetler Köyü ve Kırdan Kente Direniş

"Gezi'den ODTÜ'ye, ODTÜ'den Amed'e Direniyoruz!" 19 Kasım'da Diyarbakır'da HES'lere ve kentin yeşil alanlarını tehdit eden yapılaşmaya karşı yürüyüşte Mezopotamya Ekoloji Hareketi'nin pankartında böyle yazıyordu. Sermayenin müşterek saldırısına karşı, pankarttaki "direniyoruz!" vurgusu mücadelenin de müşterek olduğunu vurguluyordu. Kentlerde son yıllarda hızla artan yapılaşma, soylulaştırma ve mülksüzleştirme tehdidinin kırsaldaki karşılığı enerji ve maden projeleriyle doğaya yapılan saldırıdır. Saflar netleşirken herkes artık çok daha açık bir şekilde görüyor ki; kırsaldaki meraların büyükşehir yasası marifetiyle, derelerin enerji piyasası kanunuyla, mahallelerin afet riskli alan ve kentsel dönüşüm adı altında içine sürüklendiği yıkım nasıl birbirinden ayrı düşünülemezse, mücadeleler de birbirlerinden bağımsız düşünülemez.

Sermayenin emeği denetim altına aldığı oranda doğayı ve kent mekanını da denetimi altına alma arzusu ve ulaştığı pervasızlık karşısında direnmek her biçimiyle yaşamı savunmaktır. Her vadi, her köy, her mera, her mahalle, her park bir direniş mekanıdır.

Çanakkale Bayramiç'de madene karşı açlık grevine başlayan, Van'da konut hakları için dondurucu soğuğa rağmen direnen, 80 yaşında vadisini savunmak için jandarmanın önüne dikilen her beden, bir direniş sembolüdür.

Gerze Yaykıl Köyü'nde yıllarca kararlılıkla süren, Loç'da, Senoz'da, İkizdere'de, Maçahel ve Kamilet'de, Dersim'in Peri'sinde devam eden mücadele daha özgür, daha adil, daha güzel günler için verilen bir mücadeledir artık.

Ve artık farkındayız; yaşam için müşterek varlıklarımızı savunan her mahalle, her vadi, her köy bizim!

Direnen Ahmetler köylülerinden mektup var: Son ayların en kararlı direnişlerinden biri Antalya'da Ahmetler Kanyonu'ndaydı. Direniş kararlılıkla devam ediyor.

Kanyon Projesinden Vazgeçilsin!

Manavgat'ın Ahmetler, Gençler ve Akseki'nin

devamı 6. sayfada

...6.sayfadan devam

Güçlüköy ve Murtiçi köylerinin ortak kullanım alanındaki Ahmetler Kanyonu'na yapılması düşünülen HES projesine karşıyız. İtirazlarımızı ve neden karşı olduğumuzu kamuoyuna bir kere daha duyurmak istiyoruz.

Kanyon havzasındaki köylerin ve devlet yetkililerinin şu noktalara dikkatini çekmek istiyoruz:

1- Ahmetler Kanyonu'na yapılacak olan HES projesi, orada yaşayan insanları hiçe saydığı için haksızdır; çok değerli bir doğal alanı tamamen öldüreceği için de yanlış yere HES yapılmak istenmektedir.

2- 400 metre derinliğindeki Ahmetler Kanyonu hem doğal güzellikleri, hem coğrafi özellikleri hem de turizm çeşitliliği bakımından benzersizdir ve dünyaca bilinmektedir.

3- Yapılacak HES, kanyonun tamamen kurumasına neden olacak ve kanyon bütün özelliğini kaybedecektir. HES projesi uygulanırsa kanyondaki doğal hayatın sonsuza kadar yok olacağına ve canlı hayatı bir daha geri getirmenin mümkün olmayacağına inanıyoruz. Bu nedenle kanyonun coğrafi ve turizm değerini belirlemek, HES projesinden kanyonun ne ölçüde etkileneceğini saptamak için üniversitelerden ve bilimcilerden rapor alınmasını istiyoruz.

4- Burada kurulacak olan tesis, yılda 6 ay çalışacaktır ve sadece 9 bin MW gibi çok düşük bir enerji üretimi hedeflemektedir. Buna göre bu projenin verdiği zarar, getireceği yarardan kat kat fazla olacaktır.

5- HES projesiyle; bir orman köyü olan ve yeteri kadar tarım alanı bulunmayan Ahmetler Köyü daha da yoksullaşacak, uzun vadeli kanyon turizmi imkanlarından mahrum kalacaktır. Yılda en az 5.000 turistin ziyaret ettiği bir yerdeki turistik ve sportif etkinlikler sona erecektir.

6- Turizm Bakanlığı'nın kanyona ilgi göstermesini bekliyoruz. Ahmetler Kanyonu, günümüzde önem kazanan alternatif turizm çeşitliliğiyle korunması gereken bulunmaz bir doğa parçasıdır. Bu nedenle kanyonun bilim insanları ve turizm yetkilileri tarafından yeni bir incelemeye tabi tutulmasını ve mutlaka ÇED raporu düzenlenmesini talep ediyoruz.

7- Yakın gelecekte Ahmetler'in; uzak gelecekte de kanyon havzasındaki 14 köyün içme ve sulama suları tehdit altındadır. Meslek odalarından, üniversitelerden ve uzmanlardan rapor alınmasını istiyoruz.

8- Sularımızın satılmasına razı değiliz. Yöredeki beş köyde referandum yapılarak onların rızası alınmadan ve hukuki süreçler bitmeden kanyona kazma vurulmamasını talep ediyoruz.

9- Şirketin "özel güvenlik" adı altında getirdiği kimliği belirsiz insanlar, dört kere silahlı saldırıda bulunmuş, üzerimize iş makineleri sürülmüş, biber gazı kullanılmış ve olaylarda B köylümüz yaralanmıştır.

10- Şu anda DSİ ve bakanlık yetkililerinin incelemelerinden sonra iş makineleri ve askerler kanyondan çekilmiştir. Buna rağmen, bazı iş makineleri çevrede bekletilerek kanyonu ve sularımızı tehdit etmektedir. Bu nedenle makineler tamamen çekilerek projenin iptal edilmesine kadar kanyondaki bekleyişimize devam edeceğiz.

Ve diyoruz ki bu proje yanlıştır; bundan vazgeçilmeli ve bu proje iptal edilmelidir.

Manavgat, Ahmetler Köylüleri

KIDEM TAZMİNATI İLE KENT YAĞMASININ NE ALAKASI VAR?

Bir müddettir tartışma konusu olan Kıdem Tazminatı Fonu, var olan kıdem tazminatı sistemi yerine birikimli bir fon öneriyor. Öngörülen yeni sistemde:

- 1 yıl karşılığı 30 gün değil, 15 gün ücret kadar kıdem tazminatı hakkı kazanabiliyorsunuz;
- Bu fondan 15 yıldan önce kıdem tazminatınızı alamıyorsunuz. 15. yılın sonunda, eğer en az 10 yıl prim yatırdıysanız %50'sini alabiliyorsunuz. Geriye kalan tutarı da 5 yıl sonra alabilirsiniz, bunu da alabilmek için 3 yıl prim yatırmanız gerekiyor.
- Bu fon devlet garantisinde olmayacak. Yani özel sektör fonu olacak. Böylelikle Türkiye'de devlet eliyle ama özel sektör kontrolünde oluşturulan ilk fon ortaya çıkmış olacak.

Özetle, daha önce hemen alabildiğiniz kıdem tazminatının tamamını 20 yıl sonra, onu da toplamda 13 yıl prim yatırma şartıyla alabiliyorsunuz.

İşçilerin yaşayacağı hak kayıpları ve bu hak kayıplarının yaşanmasına gerekçe olan koşullar birkaç yasal değişiklikle düzeltilmesi mümkünken, neden ısrarla fon sistemini istiyorlar?

Bu soruya yanıt verebilmek için basit bir hesap yapalım: işçilerden her ay %4 kesilsin ve bu fondan yukarıda yazıldığı gibi yıllarca kimse tazminatını alamasın. 15 yıl sonra mevcut çalışan sayısıyla fonun aşağı yukarı 500.000.000 milyar TL'lik bir büyüklüğe ulaşacağı anlaşılıyor.

Yasa taslağının bir maddesinde "bu fon en az %40 oranında kamu tahvillerinde ve/veya kira sertifikalarında değerlendirilir" diye bir madde bulunmaktadır.

Kira sertifikası nedir? Memleketin her gördüğü yeşilliğine, arsasına, ormanına dev dev konut, AVM ve benzerlerini yapan inşaat firmalarının, bu inşaat alanlarından elde edecekleri muhtemel kira gelirleri için size sundukları sertifikalardır. Yani biz emekçiler, Türkiye'nin inşaat sektörü ile sahte büyümesine Ali Ağaoğlu gibi insanların yeni yeni yapılar dikmesi için kaynak aktaracağız. Bu fon aktarımı da en az 100 milyar dolar olacak.

Bu büyüklükte bir fonun aktarılmasının inşaat sektörüne etkileri ne olacak? Hali hazırda Türkiye tarihinde ilk defa, GSMH içinde kişilerin gayrimenkul kira gelirleri, tüm tarım sektörünün kira gelirlerini aşmış durumdadır. Yani tarlanızdaki domatesten elde ettiğiniz gelir, üzerine yapılacak binanın kira gelirinden daha az olursa elbette herkes tarlasına bina dikebilmek için iktidarın vereceği yeni imar izinlerini bekleyecek. 20 yıl sonra domates yerine bina yiyeceğiz. 3. köprü, havalimanı projelerinde devlet ciddi "garanti yolcu/araç" teminatlarına girmiştir. Bu teminatların hayata geçebilmesi için yeni 3 milyonluk bir kente ihtiyaç var. Peki bunları kim alacak? Talep fazlası bir bina stoğunu kim finanse edecek? Tabi ki biz kıdem tazminatı fonuyla bunları sağlayacağız.

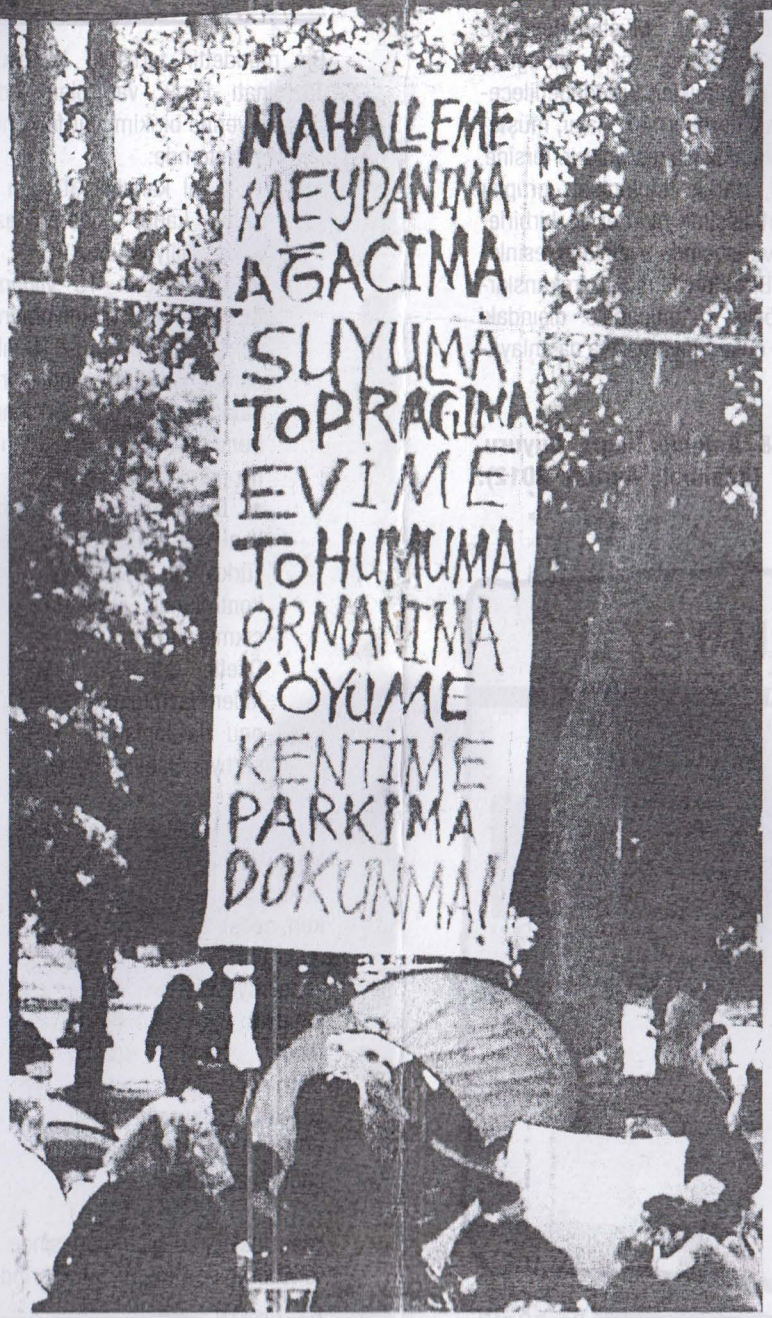
Zaten fondan 20 yıl beklemeden faydalanmanın tek yolu nedir biliyor musunuz? "TOKİ'den ev almak". Ama TOKİ'den!

Tabi tüm bunlar siyasetçilere, belediye başkanlarına, bürokratlara aktarılacak rüşveti de büyütecek ve sadece kentin yağmasını değil kirli siyaseti de kıdem tazminatı fonumuz finanse edecek.

kolektif "hayır"dan müşterek yaşama

Basit bir "hayır"la başladı her şey. "Hayır, bu ağacı kesemezsin!" Daha önceki pek çok "hayır"ı da önüne katarak, yükseldi çığlığımız. 28 Mayıs'ta Gezi Parkı'nda iki dev ağacın dallarına gerdiğimiz pankartta söylediğimiz gibi, "*mahalleme, meydanıma, ağacıma, suyuma, toprağıma, evime, tohumuma, ormanıma, köyüme, kentime, parkıma, dokunma!*" Bu anlamda Haziran direnişi kamuya ait bir mekânın sermaye tarafından gasp edilmesine karşı ortaya çıkan ancak bu alanı aşarak, tüm yaşam alanlarımızın, hayatlarımızın metalaştırılmasına, piyasalaştırmasına karşı bir isyandı. Farklı toplumsal mücadelelerin birbirine bakmasını mümkün kılan, kentsel mekanın savunusu üzerinden hareketleri ortaklaştıran bir başlangıçtı.

Eğer bugün kapitalizm ata tohumundan genlerimize, ürettiğimiz fikirlerden ortak yaratımlarımıza kadar her alanı gasp eden bir sermaye birikim modeline dayanıyorsa, sermayenin el koymaya yeltendiği hangi zeminde olursa olsun yürüttüğümüz mücadeleler ortak bir reddin parçalarıdır. Buluştuğumuz ve başladığımız yer tam da bu müşterek "hayır"dır. Fakat Gezi'de eylemden ve eylediklerimizden öğrendiğimiz şey; kentsel mekanın sermaye tarafından çitlenmesini durduran "hayır"ın sadece bir başlangıç olduğuydu. Adına Taksim Komünü dediğimiz iki haftalık süreçte asıl mücadelemizin, kapitalist toplumsallığın karşısında ve ona alternatif toplumsal ilişkilerin yaratımı olan başka bir dünya varlığının deneyimsel olarak farkına vardık. Parktaki hayatın organize edilmesinden başlayarak cevap üretmek zorunda kaldığımız beslenmeden, temizliğe, militarist şiddete karşı güvenliğe dair kolektif ihtiyaçlardan, ortaklaştırdığımız alanı kolektif olarak nasıl yöneteceğimize dair başlattığımız forumlara dek olumlayan, yaratan, mümkünleri açığa çıkartan, geleceği bugünden kuran deneyimleri görünür kılan net bir EVET'ti hep birlikte ürettiğimiz.

İşte tam da bu nedenle, Gezi'yle birlikte metasızlaştırma, dayanışma, doğrudan demokrasi ve özyönetim tartışmalarının gündemimize girmiş olması hiç de şaşırtıcı değil. Mahalle forumlarının temel meselelerinden birinin yerellerde dayatılmakta olan kentsel dönüşüm projelerine karşı çıkmak kadar, kendimizi ve kentimizi nasıl yöneteceğimiz sorusunun yanıtını aramaya başlaması da...

Artık hepimizin malumu, sermaye mahalleleri yıkarak, denizi doldurarak, ormanları katlederek; bizleri mülksüzleştirerek, borçlandırarak kendini yeniden değerleyebileceği mekanlar yaratıyor. Bunun karşısında bizler, soyut politik taleplerimizi yeni mekanların somut üretimine dönüştüren, değişim değerine, tahakküme ve sömürüye dayalı toplumsal ilişkilere karşı, kullanım değerine ve kolektif yaratıcılığa dayanan toplumsallıklar kuran kentsel-mekânsal deneyimler üretiyoruz.

Dolayısıyla bugün Gezi "ruhu" yerel seçim tartışmalarından ziyade, Cihangir'de boyanan merdivenler kadar küçük, Kazova kooperatifi kadar direngen, Yeldeğirmeni'ndeki işgal evi kadar cüretkar özyönetim mekanizmalarının üretiminde yaşıyor. Kazova direnişçisi Bülent Ünal'ın tabiriyle "mesullenmek" verili hayatlarımızı pasifçe kabul etmek yerine, işyerlerinden okullara, mahallelerden plazalara yaşamın her alanında iştirakçiler haline gelmektir.

Her kolektif "hayır"ımızın sermaye birikimine çomak soktuğunu, her kolektif "evet"imizin sömürüsüz, mülkiyetsiz, dayanışmacı, özgür bir toplumu tam bir inançla bugünden kurduğunu bilerek...

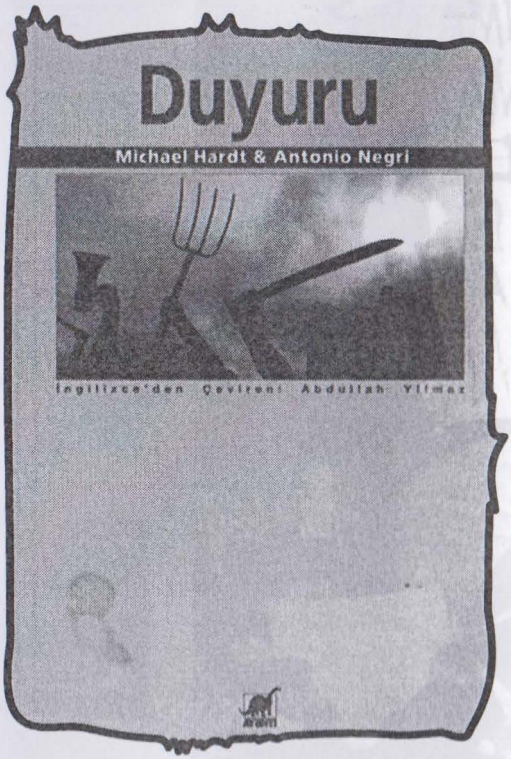
BURADAYIZ, TÜM VARLIK ALANLARINDA!

Negri ve Hardt "DUYURU"yor.

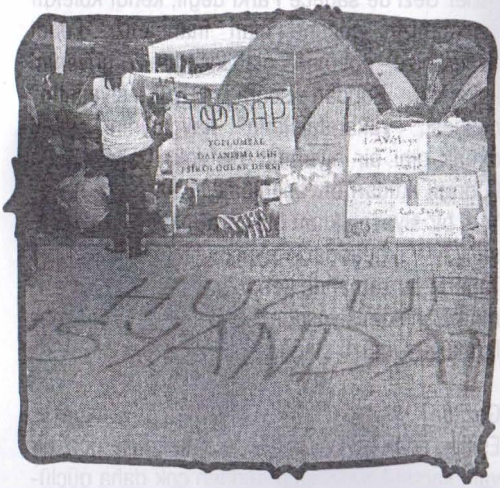
İştirakçi, olağanüstü bir iş başaran sıradan bir insandır: O, özel mülkiyeti herkesin erişimine ve kullanımına açar; o, devlet otoritesi tarafından kontrol edilen kamu mülkiyetini müşterek olana dönüştürür; o, her bir örnekte demokratik katılım yoluyla ortak zenginliği idare etme, geliştirme ve sürdürme mekanizmalarını keşfeder. O halde, ortakçının görevi yalnız, yoksullar kendilerini beslesinler diye tarlaları ve su kaynaklarını herkesin erişimine açmak değil aynı zamanda fikirlerin, imgelerin, kodların, müziğin ve enformasyonun serbestçe mübadelesinin yollarını yaratmaktır. Bu görevleri yerine getirmesi için gerekli olan şeylerin bazılarını zaten görmüştük: birbirleriyle toplumsal bağlar yaratma yetisi, tekilliklerin farklılıklar yoluyla iletişim kurma gücü, korkusuzun gerçek güvenliği ve demokratik politik eylem kapasitesi. İştirakçi kurucu bir katılımcı, müşterek olanın açık paylaşımına dayalı demokratik bir toplum kurmak için temel ve zorunlu olan öznelliktir.

"Müşterekleştirme" eylemi yalnızca paylaştırılan zenginliğe erişime ve onun özyönetimine yönelik değil, politik örgütlenme biçimleri oluşturmaya yönelik de olmalıdır. İştirakçi, mücadele içinde, öğrenciler, işçiler, işsizler, yoksullar, toplumsal cinsiyet ve ırksal hiyerarşilere karşı mücadele edenler ve diğerleri de dahil, büyük bir çeşitlilik gösteren toplumsal gruplar arasında anlaşmalar yaratma yollarını da keşfetmelidir. Bazen, böylesi listeleri görünce, insanların aklına bir politik eklemlenme pratiği olarak ittifaklar geliyor; ancak ittifak terimi bize başka bir doğrultuyu işaret ediyor. Çeşitli grupların, bir koalisyon, taktik ya da stratejik bir anlaşma oluştururken, ayrı kimliklerini, hatta ayrı örgütsel yapılarını korumalarını akla getiriyor. Müşterek olanın bağdaşıklığı tümden farklı bir şeydir. Müşterekleştirme kesinlikle, herkesin özünde aynı olduğunu keşfedeceği biçimde kimliklerin reddedebileceğini tahayyül etmeyi gerektirmez. Hayır, müşterek olmanın aynı olmakla alakası yoktur. Tersine, mücadele içinde, farklı toplumsal gruplar tekillikler olarak etkileşime girerler ve birbirleriyle girdikleri alışveriş içinde aydınlanır, esinlenir ve dönüşürler. Birbirleriyle düşük frekanslarda konuşurlar; öyle ki mücadele dışındaki insanlar genellikle onları duyamaz ya da anlayamaz.

Michael Hardt & Antonio Negri, Duyuru, çev. A. Yılmaz (İstanbul: Ayrıntı 2012): 105-106.

PSİKOLOĞUNUZ SİZİ MÜCADELEYE ÇAĞIRIYOR!*

Ortaklığımıza, bir aradalığımıza saldırılar devam ediyor; kentsel dönüşüm adı altında evlerimiz, mahallelerimizle birlikte tüm müşterek alanlarımız elimizden alınmaya çalışılıyor. Gezi direnişi bize gösterdi ki, kendimize ve başkalarına güvenmenin, "ayağa kalk"manın, kimliğimize sahip çıkmanın en önemli koşulu bu müşterek alanlarımız ve orada birarada var olabilmemiz. Çünkü bu süreçte öğrendik, kendi deneyimlerimize güvenmeyi, birbirimizle ilişki kurmayı, birlikte mücadele etmeyi. Yaratılan korku ikliminin ve kamplaştırıcı dilin bizi birbirimize ve kendimize yabancılaştırdığını görüp, yaşamı birlikte şekillendirme ve yaşamlarımız üzerinde söz sahibi olma isteğimizin ve talebimizin bastırılmasının benliklerimize ne kadar zarar verdiğinin farkına vardık. Benliğimizi böylece ortaya koyarak "ben" olduk; iktidarın bizi marjinaller ve halk diye ikiye ayırmaya çalışmasına karşı adalet, özgürlük ve doğrudan demokrasi haklarımız çevresinde birleşerek de "biz". Ve biliyoruz ki, bu ikisi ayrışmaz bir bütün.

Biz, "özel olan" ve "politik olan" ikiliğine düşmeden, ikisinin ayrışmaz bütünlüğüne dikkat çekmek istiyoruz. Tarihsel bilincin ve iradenin engellenmesi, yabancılaşmayı arttırırken, yabancılaşma ve toplumsal baskı arasındaki ilişki görünmez hale gelir. İşsizlik, yoksulluk, ayrımcılık, sömürü ve baskı altında olma gibi sisteme dair sorunlar "yetersizlik", "başarısızlık" gibi bireysel duygulara ve deneyimlere dönüştürülerek kişinin benlik algısının bir parçası olur. Bu duygu ve deneyimlerle baş etmekse; dönüşme ve dönüştürme sorumluluğunun, topluluk olmanın ve ortak bir mücadele zemininin oluşmasının engellenmesiyle tamamen tekil bireylere bırakılır. Bu nedenle direniş süreciyle karşılıklı güvenin tesisi yabancılaşmaya karşı atılmış güçlü bir adım olmuş, politik iradenin ortaya konulmasıyla insanların kendilerini özne olarak konumlandırmaya başlamalarıyla beraber de büyük bir kitle için iyileştirici, özgürleştirici bir biçim kazanmıştır.

Biliyoruz ki, ruhumuzda açılan yaralarla, tüm çıplaklığıyla gördüğümüz gerçeklerle, eşitsizliklerle ve baskılarla mücadele etmenin ve bunların üstesinden gelmenin en iyi yolu, bir arada durmak, örgütlenmek ve farkındalığımızı çoğaltmaktır.

Bu nedenle biz ruh sağlığı çalışanları olarak 22 Aralık'da Kadıköy'deyiz. Bu daha başlangıç, tüm yaşam alanlarımız için mücadeleye devam diyoruz!

TODAP

* 25 Ağustos 2013'de yayınlanan '**Psikoloğunuz Sizi Mücadeleye Çağırıyor**' bildirisinden derlenmiştir.

bir tül gibi yırtılırken çevren bu kent yeniden yaşanacaktır*

Komploların, konspirasyon girişimlerinin, "derin" operasyonların dört bir yanı kapladığı günler bunlar. Mevcut iktidar koalisyonunun çatırdamak ne kelime, lime lime olması elbette çoğumuzu sevindiriyor. Fakat hepimiz farkındayız, gizli ve karanlık odakların çıkar ve güç çatışmasına indirgenmiş bir siyasal alanda biz "sıradan insanların" yeri yoktur, olamaz.

Daha düne kadar can ciğer kuzu sarması olan egemenlerin birbirlerini afiyetle yemelerini seyretmemiz bekleniyor şimdi bizden. Oysa Cemaat-AKP çekişmesinin siyasal alanı kaplayarak toplumu pasifize etmesi, siyasal apatiye, atalete sürüklemesinin ciddi bir tehlike olduğu hepimiz için aşikâr. Biliyoruz, onlar kendi işlerini halledip, yeni bir güçler dengesinin ifadesi olan bir sahne kurduklarında, olan yine bizlere olacak.

Karşı karşıya olduğumuz şey burjuva siyasetinin olmazsa olmazı sayılan "sıradan" bir yolsuzluk değil. Siyasal ve toplumsal egemenlik sistemi bütünsel bir kriz içerisinde. Bizler bu "tarihi" krizin seyircisi olmayacak, istibdadın farklı versiyonları arasındaki bu mücadeleye müdahale edecek, "artık yeter" diyeceğiz.

Siyasetin itibarsızlaştırılması girişimlerine karşı durmak, mevcut ve egemen olandan bambaşka bir siyasetin mümkün olduğunu aktif bir biçimde savunmak bugün hepimizin sorumluluğu. Gezi direnişiyle en coşkun ifadesini bulan yeni sokak siyasetini bütün gücümüzle bu iflas etmiş, bu sapır sapır dökülen siyasal sistemin topyekûn karşısına çıkartmalıyız.

Bizler Gezi'de sadece Parkı değil, kendi kolektif eylemimizin gücüne olan inancımızı, kendi kaderimize egemen olabileceğimiz güvenini kazandık. Bundan sonra "büyük siyasetin" nesnesi, "yukarıdakilerin" kavgasının çerezi olmak gibi bir niyetimiz de yok! Daha dün o kudretli iktidarı biz aşağıdakiler sarsmadık mı? Yeni bir siyasal iklimi biz yaratmadık mı? O anlı şanlı AKP iktidarının kimyasını biz bozmadık mı? Tam da bu zamanda kendi özgücümüze yaslanmamız, hâkim siyasetin o çürümüş mekanizmalarına yüzümüzü çevirmemiz gerekiyor.

Gezi'de yaptık. Yeniden yaparız, yapabiliriz. Eşitlik, adalet ve özgürlük taleplerimizle dört bir yanı sarsabiliriz. Bugün dünden çok daha güçlüyüz ve kendimizden başka kimseden medet ummuyoruz.

Şimdi gökyüzünü fethetmeye cüret etmenin zamanıdır. Gün, sokakları özgürlük şarkılarımızla inletmenin, bu kokuşmuşluğa son vermenin günüdür. İsyanla, düşle, aşkla, cesaretle yürümenin zamanıdır.

22 Aralık saat 12:00'de Kadıköy'de "İstanbul Bizim!" demek, kendi kaderimizi ellerimize almak için buluşuyoruz.

MÜŞTEREKLER

* Ahmet Telli

bu kent öldürüldü diyorlar

Bu kent öldürüldü diyorlar
Kurşuna dizildi bir gece yarısı
Hayaletler geziniyormuş şimdi
Sokak aralarında ve caddelerde
Baykuş tüneği olmuş alanlar
Ve yarasalar uçuşuyormuş...
Silah ve esrar kaçakçıları
Altın çağını yaşarlarken
Artıyormuş bir yandan da
Kumarhaneler,meyhaneler
Borsa oyunları hileli iflaslar
Birbirini kovalayıp dururken
Nasıl çıkmışsa pek bilinmiyor
Yaygınmış şimdilerde rus ruleti
İntiharların sayısı bilinmiyor
Çoğalıp duruyormuş fahişeler
Ve artık bunların hiç biri
Olay bile sayılmıyormuş şimdi
Bu kent öldürüldü diyorlar
Bahar gelmez artık buraya
Bir kent nasıl öldürülür
göz göre göre
Ben inanmıyorum
kim ne derse desin
Sodon ve Gomore efsanelerde kaldı
Yaşanan bir başka tarih şimdi
Şöyle bir dokunsak toprağa
yalın ayak
Duyacağız belki tarihin akışını
Baharda gecikebilir unutmayalım
Böyle okuduk tarihin kitaplarından
Hele vakit gelsin,sevda dal versin
Uzanacağız bir sabah
çiçekli bir ağaca
Unutmayalım aşkın sımsıcaklığını
Suskun bekleyişlerini varoşların
Kitapları,fabrikaları unutmayalım
Unutmayalım dağların öyküsünü
Zincirlerini kırmasını
bilir bir kent
Aovrayı unutmayalım
Kışlık saray ne kadar dayanabilir
Hayatı kollamasını bilenlere
Ölüm suretini gezdiren serseriler
Sızıp kalacaklar birazdan
Ve bir tül gibi yırtılırken çevren
Bu kent yeniden yaşanacaktır
Bir kent nasıl öldürülür
göz göre göre
Ben inanmıyorum kim ne derse
desin.

Ahmet Telli

KIR-KENT İKİLİĞİNİ AŞAN BİR EKOLOJİ MÜCADELESİ İÇİN 22 ARALIK'TA KENT MİTİNGİ'NE!

Belediyeler aynı renk paletinden çıkmış bir yeşille kentin köşesine bucağına tek tük ağaçlar yerleştirip peyzaj düzenlemeleri yaparken, tarım alanları, ormanlar, meralar, imara açılıyor. Gaspedilen mahallelerin üzerinde yükselen siteler korunaklı, steril, metalaşmış "doğalar" sunarken, tükettikleri su ve elektrik birilerinin vadisine, köyüne çöreklenen bir felaket oluyor. En daniskasından çevreci olduğunu iddia edenler kaç ağaç diktiklerini sayadursun, İstanbul'un kuzey ormanları, su havzaları, tarım alanları her daim saldırı altında.

Gezi direnişinin daha ilk günlerinden itibaren, verilen mücadelenin sadece kentsel müştereklere el konulup yağmalanmasına değil, ormanlar ve sahillerin gaspına; sadece Gezi Parkı'nın yıkımına değil, hidroelektrik ve termik santrallerin kırda yarattığı ekolojik yıkıma karşı da verildiğini haykırmıştık. Keza, Gezi direnişinde ortaklaşan mücadelelerin en azımsanmayacak ayağını o zamana kadar köylerinde, vadilerinde, kırsal yaşam alanlarında direnişte görmeye alıştığımız yerel mücadeleler oluşturmaktaydı.

Biliyoruz, bunlar tesadüf değil. Çünkü sermaye birikiminin girdiği kılıklardan bir süredir en göze batanı mekânın çitlenmesi. Bunun bir veçhesini kentsel ortak alanlara, mahallelere, parklara, sokaklara el koyma olarak görüyorken, bir başka veçhesini kırsal yasam alanlarının yıkımında, su ve toprak gibi ortak varlıkların gaspında, rant odaklı projelerin yarattığı ekolojik kıyımda görüyoruz. Biliyoruz ki, Anadolu'nun çok köşesinde altın çıkarmak isteyen kimileriyle, çılgın projelerin kentimizde açtığı rant alanlarıyla iştahları kabaranlar arasında isim benzerliğinden fazlası var.

Biliyoruz ve diyoruz ki, kent ve kırda yaşam alanlarımızın sermaye ve devlet tarafından çitlenmesine karşı mücadele ortak olmalı. Biliyoruz ve diyoruz ki, kentte rant odaklı atılan her adım, kentte ve kırda daha çok ekolojik yıkım demek; nasıl bir kent istiyoruz derken nasıl bir kır istiyoruz dememek imkansız. Ekoloji mücadelesini kırda olduğu kadar kentte de vermek için; ekolojik, demokratik, eşitlikçi kent taleplerimizi beraber haykırmak için, 22 Aralık'ta Kadıköy'e çağırıyoruz!

Ekoloji Kolektifi
www.ekolojistler.org

ekolojikolektifi

kalkınma yahut barış: Göçmen Dayanışma Mutfağı'ndan Kent Mitingi'ne

İçimizde oluşan barış sağlık gibidir. Barışın değerini ancak olmadığı zaman anlarız, hem de en derin şekilde. Sözlerim barıştan, insanlıktan, hoşgörüden, cömertlikten ve adaletten bahsediyor.

Göçmen!!! Acı çeker ve yemek için, giyinmek için, barınmak için, tedavi olmak için sürekli zorlanır ve olmayacak şeylere katlanır. Göçmen her an ezilebilecek bir karınca gibidir! Hükümetlerin ve yasalarının karşısında bir kobaydır göçmen.

Dünya gerçekten kalkındı! Yasalar ve kurallar da. Fakat göç hep aynı kaldı. Yaşamın başlangıcından beri süren bu mücadele olduğu yerde duruyor, sürüyor.

Göç bir hata değildir, kimsenin suçu değildir, suç değildir.

Ama göç sürekli olarak hatalar yaratıyor ve yaratacak. İnsanların birincil ihtiyaçlarının karşılanmaması, dayanışma eksikliği gibi, yalnızlaştırılan, terk edilen ve zulüm gören göçmenlere karşı takınılan kayıtsızlık da bir insanlık suçudur. Bir sebebi olmak temel bir haktır, fakat sevgi vermek temel bir ihtiyaç... Haklılığını uygulamadan önce düşünmektir sevgiye sahip olmak. Hukuku yapanların, kentleri ve mekânları yıkmak için geçerli ve makul dayanakları olabilir! Ki bu onların kalkınma planıdır! Fakat yıkmadan önce bir düşünmek de gerekir çünkü bu mekânlar ve bu alanlar göçmenlerin ve diğer savunmasız grupların utangaçlığının, dayanıklılığının, kayıp aşklarının ifadelerinin beşikleridir.

Bir toplumun gelişmesi mümkün müdür? Olaylar her birimize sürekli olarak bu yaşamsal ilkelerin kaybını kanıtlıyor. Ve bu kentin, bu mahallenin, bu mutfağın kaybolmasına izin vermeyiz! Buralar bizim yaşam alanlarımız ve bizler gücümüzü buralardan alıyoruz. Korunaklı, sağlıklı, yerinden ve evinden edilmeyen canlılar olmaya çabalıyoruz.

Masumların hayatlarını kolayca biçebilecek bir buldozer değil ki hayat dediğimiz akvaryum. Her sabah, her gün 'merhaba!' diyebilmek için komşularımızı görmeye devam etmek istiyoruz! Gülümsemeye, dayanışmaya, insanları sevmeye devam etmeye, başkaları için kaygılanmaya, diğerlerini görmeye devam...

Mutfak... Hayatta herkesin ağlayası gelir. Önemli olan göz yaşlarını dindirecek bir omuzun, omuzların olmasıdır. Umutların Mutfak'ı bize sonsuz bir acının olmadığını söylüyor devamlı. Acılar kaybolur ve neşe gelir devamında. Hepsi biraz zaman, denge ve dayanışma ister.
Mutfak güzel zamanların birbirine karıştığı yaşamlarımızı tatlılıkla suluyor ve biz göçmenlerin yüzünü güldürüyor. Ve kahkahaların altını her seferinde hızlı ve sihirli bir dayanışmayla dolduran Mutfak havayı ısıtmaya, kara bulutları uzaklaştırmaya ve yaşamlarımızı her zaman güzelleştirmeye devam ediyor..

Göçmen Dayanışma Mutfağı
dayanismamutfagi.blogspot.com
gocmenmutfagi@gmail.com

22 ARALIK'TA KADIKÖY'DE İSTANBUL BİZİM! DEMEK İÇİN BULUŞUYORUZ.

Doğayla barışık; yaşam alanlarımız ve geleceğimiz hakkında söz ve karar sahibi olduğumuz demokratik bir kentte eşit biçimde yaşama talebimizi haykırmak için yürümek için saat **11:00**'de, **Söğütlüçeşme**'de **Belediye'nin önünde "HER YERDE DİRENİŞTEYİZ. BERABER ÖZGÜRLEŞECEĞİZ"** pankartının arkasında buluşuyoruz.

MÜŞTEREKLER

www.musterekleriniz.org

Hemzemin'in tüm sayıları **www.hemzeminposta.org** adresinde PDF formatında yayınlanmaktadır. Direnişin, forumların sesini yükseltmek için forumlara gitmeden, sokağa inmeden önce bu adresi ziyaret edin; **son sayıyı bastırın, çoğaltın, yaygınlaştırın. Onlar kanun yapmaya devam etsin, tarihi yazan bizleriz!**

hemzemiN www.hemzeminposta.org ★ facebook.com/hemzeminposta twitter.com/hemzeminposta ★ hemzeminposta@gmail.com